

[Andreasen (Forsinge).]

vil gerne paa mit Partis Vegne tilsige den højtærede Landbrugsminister vor bedste Støtte til, at det Lovforslag, han har forelagt, kan faa en hurtig og velvillig Behandling og blive gennemført.

Hans Hansen: Jeg skal ikke komme ind paa som femte Led en Gennemgang af de mange forskellige Paragraffer, der findes i de tre forelagte Lovforslag, og jeg føler mig ikke fristet til at tale saa længe som det ærede Medlem Hr. Ulrich. Kun maa jeg maaske have Lov til at anføre i Parentes, at det er muligt, at min lille Gruppens Indflydelse paa Jordlovene maaske er lige saa stor som den Indflydelse, jeg antager, det ærede Medlems Tale har paa Jordlovene. For øvrigt maa jeg maaske som en Sidebemærkning udtale, om det ikke var en Tanke for den højtærede Finansminister, om han, saaledes som Forhandlingerne, der føres her, efterhaanden har udviklet sig, under sine Bestræbelser for at finde nye Skatter foreslog en Slags Luksusbeskatning paa lange Rigsdagstaler.

Den højtærede Socialminister udtalte for nylig ved et Møde efter et Referat, jeg læste, at Lovgivningen nu kun naar til højt at registrere, hvad der er sket. Jeg tror, denne Udtalelse rummer en dyb Sandhed, ikke alene med Hensyn til det, som var Genstanden for den højtærede Socialministers Udtalelse, men ogsaa i høj Grad overfor de foreliggende Forslag til Jordlove. Hele dette Komplex af Lovforslag er jo i Virkeligheden kun at registrere, hvad der er sket, de Bestræbelser, der er gjort for at løse Udstykningsspørgsmaalet paa kunstig Vis, og er kun et Udtryk for, at Udstykningen ikke kan ske, uden at den skal ske kunstigt. Hvis vi ser paa, hvad der er sket indtil i Dag igennem den Udvikling, som er foregaaet, saa længe Statshusmandslovene har virket, altsaa gennem de sidste 30 Aar, ser paa Antallet af de oprettede Brug, ca. 18 000, og et Øjeblik prøver paa at knytte en Forbindelse derfra til de Forslag, der her foreligger, ja, saa viser det sig, at antagelig vil disse Forslag kunne føre til, at der kan oprettes lige saa mange Brug i Løbet af en halv Snes Aar, som er oprettet i de sidste 30 Aar. Men hvor meget betyder det i Retning af at løse det Spørgsmaal, som man tager Sigte paa at løse, nemlig Beskæftigelsesspørgsmaalet? Ja, hvis der kan oprettes 1 400—1 500 Husmandsbrug her i Landet om Aaret—og det er jo for saa vidt det samme, der sker, hvad enten det nu bliver den højtærede Regerings eller det af

Venstre forelagte Forslag, der bliver vedtaget—vil det sige, at der kan oprettes ca. eet Statshusmandsbrug i hver Kommune her i Landet om Aaret. Hvis man nu ser paa Folketællingen og paa hele den Tendens, der ikke er til at tage fejl af, at Landdistrikternes Befolkning gaar ned i Tal, medens Bybefolkningen stiger, vil jeg tro, at den Bestræbelse, man kan udfolde, selv med denne store Indsats af Midler, langtfra kan løse Beskæftigelsesproblemet, ja, at det er saare problematisk, hvor meget den overhovedet er værd. Men Spørgsmaalet bliver da, om det er muligt at faa Udstykningen til at foregaa paa naturlig Maade, eller om den fremdeles og for Fremtiden skal ske kunstigt.

Der har aldrig fra deres Side, hvem Loven er tænkt til Støtte for, nemlig Husmændene, været krævet Støtte fra Staten for at ophjælpe Husmandsbrugene. Vi har set den Mærkværdighed, at gennem det samme Aaremaal, fra Aarhundredskiftet indtil nu, hvor Bestræbelserne er udfoldet for at frembringe den kunstige Udstykning, har det vist sig, at Staten samtidig har opretholdt et Moment, der har virket i modsat Retning, nemlig Skatterne; det Brug, man prøver paa at fremme ved Udstykning til Statshusmænd, er trykket med den tunge Ende nedad ved Skatterne, og det virker stærkere, end den kunstige Udstykning formaar.

Det Forslag, jeg for et Par Dage siden forelagde i det høje Ting, om Overgang fra Skat til Skyld, er ikke et Udstykningsforslag, men det er et Forslag, som tager Sigte paa at tilvejebringe et Retsforhold med Hensyn til Jorden, en Ret for det enkelte Individ til Naturens Rigdomskilder, og det tager i Virkeligheden Sigte paa at stille Husmanden og Herremanden i Konkurrence om Driften af Landets Jord. Naar det er saadan, som det er fremført, og som det til Overflod kan bevises, bl. a. gennem Landøkonomisk Driftsbureau's Beretning, at Husmandsbrug er den fordelagtigste Form for Landbrug, saa vil et Spørgsmaal løses ved vort Forslag, nemlig Ligeretsspørgsmaalet mellem Husmænd og Herremænd. Der vil være tilvejebragt et naturligt Forhold, hvor den fordelagtigste Driftsform i det lange Løb vil blive den sejrende Driftsform.

Det, der præger de forskellige Forslag, der er forelagt, er jo den Opfattelse af mere eller mindre socialistisk Art, at det skal være Statskassen, der har den Op-gave at uddele Jord til de fattige her i Landet. Forslagene er altsaa i Virkelig-